

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

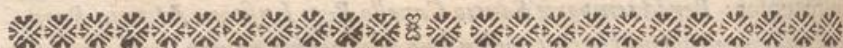
Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. XI. Nonus Textus Canon. ex c. per venerabilem, qui filii sint legitimi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

Vides hinc iterum tam ex historia, quam contextu ipsius Decretalis, Regno & consequenter Ecclesiam periclitante, cujus Advocati Reges sunt, posse summum Pontificem, legitimum alioquin Regem administratione privare, coadjutorem illi aut vicarium dare, subditos juramento fidelitatis absolvere, &c. Et hæc omnia præstare Pontificem suo jure, nec Prælati Galliarum, qui ad Concilium confluxerant, aliud id mentem venisse, multoque minus huic in Galliis exercitæ potestati litem interdisse.

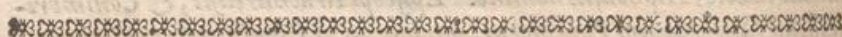

§. IX.

Nonus Textus Canonicus ex c. per venerabilem, qui filii sint legitimi.

Summarium unicum.

Causa Decretalis scribenda, & ipse textus.

I.

Auctor hujus Decretalis est Innocent. III. de quo Spond. ad annum MCXCVIII. Innocentius præ ceteris omnibus ob vitæ honestatem, & scientiam litterarum, licet flens, ejulans ac renitens, electus est ad Pontificatum: sed & signo visibili electio ejus confirmata est, columba post ejus nominationem candidissima juxta dexteram ejus insedit.

Causa hujus scribendæ Decretalis Innocentio fuit, ut responderet supplicationi Guilielmi comitis Pessulani, qui ex Mathilde, filia Emmanuelis Imperatoris, legitima uxore, unicam filiam susceperat, ex Agnete pellice filios aliquot, quos legitimari ab Innocentio III. petebat, allegato Philippi Galliarum Regis exemplo, cujus filios illegitimos natalibus Pontifex restituerat. Sic Decretalis sonat.

Innocentius III.

Nobili Viro Guilielmo Montis Pessulani. *Per venerabilem fratrem nostrum Arelatensem Archiepiscopum, tua Nobis humilitas supplicavit, ut filios tuos legitimacionis dignaremur titulo decorare, quatenus*

eis, quò minus tibi succederent, natalium obiectio non noceret, &c. Vide-
 batur autem ex eo trahere majorem audaciam postulandi, quòd cum Regis
 Francorum filii de benignitate Apostolica Sedis dispensavimus, &c. Ra-
 tionibus igitur hisce inducti Regi gratiam fecimus, requisiti, causam tam
 ex veteri, quàm novo testamento trahentes, quòd non solum in Ecclesia pa-
 trimonio, verùm etiam in aliis Regionibus certis causis inspectis, tempora-
 lem jurisdictionem casualiter exercemus, non quòd alieno juri prejudicare
 velimus, sed quia, sicut in Deuteronomio continetur: Si difficile & ambi-
 guum apud te iudicium esse perspexeris, inter sanguinem, & sanguinem,
 causam & causam, lepram & lepram, & iudicium inter portas videris
 variari, venies ad sacerdotes Levitici generis, & ad iudicem, qui fuerit
 illo tempore: & facies, quacunque dixerint, qui presunt loco, quem elege-
 rit Dominus: sequerisq; eorum sententiam: qui autem superbiverit no-
 lens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino DEO
 tuo, decreto iudicis morietur. Sanè cum Deuteronomium, lex secunda
 interpretetur, ex vi vocabuli comprobatur, ut, quòd ibi decernitur, in no-
 vo testamento debeat servari: locus enim, quem elegit Dominus: Apo-
 stolica Sedes esse cognoscitur. Cum enim Petrus urbem fagens exivisset, vo-
 lens eum Dominus ad locum, quem elegerat revocare, interrogatus ab eo:
 Domine quò vadis? respondit, venio Romam iterum crucifigi. Quòd in-
 telligens pro se dictum ad locum ipsum protinus est reversus. Sunt autem
 Sacerdotes Levitici generis fratres nostri, qui nobis jure Levitico in execu-
 tione sacerdotalis officii coadjutores existunt. Is verò super eos sacerdos sive
 iudex existit, cui Dominus inquit in Petro; Quòd cunque ligaveris super
 terram erit & ligatum in calis. Ejus Vicarius, qui est sacerdos in aeternum
 secundum ordinem Melchisedech, constitutus à DEO iudex vivorum &
 mortuorum. Tria quippe distinguit iudicia. Primum inter sanguinem
 & sanguinem, per quòd criminale intelligitur & civile. Ultimum inter
 lepram & lepram, per quòd Ecclesiasticum & criminale denotatur. Me-
 dium inter causam & causam, quòd ad utrumque refertur, tam Ecclesia-
 sticum quàm civile: in quibus, cum aliquid fuerit difficile, & ambiguum,
 ad iudicium est Sedis Apostolica recurrendum, cuius sententiam, qui su-
 perbiens contempserit observare, mori precipitur, id est, per excommuni-
 cationis sententiam velut mortuus à communione fidelium separari. Pau-
 lus etiam, ut plenitudinem potestatis exponeret, ad Corinth. scribens ait:
 Nescitis, quoniam Angelos iudicabimus, quantò magis secularia? Liceo
 igitur cum filiis saepe dicti Regis (de quibus an fuerint legitimi ab initio du-
 bitabatur,)

